

ΤΟΚΚΑ

ISSN 1986-2989

ΜΑΪΟΣ – ΜΑΥΙΣ 2012 SAYI / ΦΥΛΛΟ: 44

Δημοσιεύεται με την στήριξη των FES, BİLBAN και IKME
FES, BİLBAN ve IKME'nin katkıları ile yayınlanmaktadır

ÜCRETSİZ / ΔΩΡΕΑΝ

Ανακοίνωση «Φωνής Κυπρίων»

1. Για μια ακόμη φορά το Κυπριακό ζήτημα φαίνεται να φτάνει σε στασιμότητα, με τις δύο πλευρές να επιδίδονται στο ατέρμον και χωρίς νόημα παιχνίδι της επίρριψης ευθυνών. Αυτό είναι λυπηρό, γιατί στην πραγματικότητα ένα μεγάλο μέρος των θεμάτων που συνθέτουν το πρόβλημα - εικάζεται ότι μέχρι και τα 80% - έχουν συμφωνηθεί.

Παρά την εντύπωση που δημιουργείται από τις δηλώσεις και των δύο πλευρών, ότι το Κυπριακό παραμένει πρόβλημα δυσεπίλυτο, είναι γενικά αποδεκτό ότι μια τίμια συμβιβαστική λύση εξακολουθεί να είναι εφικτή.

Για το σκοπό αυτό η όλη η προσπάθεια πρέπει να συντηρηθεί ζωντανή έως τις επόμενες προεδρικές εκλογές στην Κυπριακή Δημοκρατία, επιτρέποντας τελικά για μια νέα έναρξη των συνομιλιών.

Καλούμε τα Ηνωμένα Έθνη να κρατήσουν τη διαδικασία ζωντανή επιδιώκοντας τεκμηρίωση και επισφράγιση των ήδη συμφωνηθέντων. Καλούμε επίσης όλους τους πολιτικούς ηγέτες των δύο κοινοτήτων, με σταθερότητα και χωρίς παλινδρομήσεις να συνεχίσουν να επιδιώκουν τη μόνη εφικτή λύση της διζωνικής, δικαιοδικής ομοσπονδίας.

2. Η Τουρκία πρόσφατα, διέρρηξε ανεπίσημα ένα «Σχέδιο Β» το οποίο θα εφαρμόσει σε περίπτωση μη λύσης μέχρι την 1η Ιουλίου 2012. Αυτό συνεπάγεται το άνοιγμα της περικλειστής πόλης της Αμμοχώστου υπό Τουρκοκυπριακή διοίκηση και αποτελεί μια ακόμη προσπάθεια να επιτύχει αναγνώριση της «ΤΔΒΚ» από τις χώρες της Ισλαμικής Διάσκεψης με ταυτόχρονη αλλαγή του ονόματος της ή εναλλακτικά την προσάρτηση του βόρειου μέρους της χώρας μας από την Τουρκία.

Αυτές οι σκέψεις είναι εντελώς απαράδεκτες για όλους τους Κυπρίους, αλλά ταυτόχρονα θα πρέπει να θορυβήσει και την Ευρωπαϊκή Ένωση καθώς το βόρειο τμήμα της Κύπρου νομικά αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της. Όλοι οι προοδευτικοί Κύπριοι θα πρέπει να υψώσουμε τη φωνή μας κατά του σχεδίου

αυτού, το οποίο δεν θα δημιουργήσει μόνο νέα τετελεσμένα και θα θέσει περισσότερα εμπόδια στο δρόμο προς την ειρήνη, αλλά πολύ περισσότερο, θα σημάνει το τέλος της Τουρκοκυπριακής κοινότητας, ως ανεξάρτητης οντότητας.

3. Η τουρκοκυπριακή κοινότητα πρέπει να περιληφθεί στην τελωνιακή ένωση με την ΕΕ. Με αυτό τον τρόπο προωθείται η οικονομική ενσωμάτωση του νησιού και υποβοηθείται μια αειφόρος ομοσπονδιακή λύση. Τα λιμάνια στο βόρειο μέρος της Κύπρου πρέπει να λειτουργήσουν κάτω από την επίβλεψη της ΕΕ. Η φόρμουλα αυτή περιλαμβάνει ταυτόχρονο άνοιγμα των λιμανιών και του εναέριου χώρου της Τουρκίας προς την Κύπρο και έτσι προωθείται η διαδικασία διαπραγμάτευσης για ένατη της Τουρκίας στην ΕΕ και υποβοηθά στην ομαλοποίηση των σχέσεων Τουρκίας - Κύπρου.

4. Όσον αφορά ειδικότερα τα Βαρώσια, θα πρέπει να παραδοθούν στον ΟΗΕ, όπως σαφώς αναφέρει το σχετικό ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας. Με τη βοήθεια της ΕΕ, αυτό όχι μόνο θα επιτρέψει τους κατοίκους της να επιστρέψουν, αλλά με το σωστό σχεδιασμό και όραμα, θα μπορούσαν να μετατρέψουν την πόλη σε ένα μοντέλο συνύπαρξης και συνέργειας.

5. Αναφορικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση, πιστεύουμε ότι πρέπει να αντιμετωπίσει τις υποχρεώσεις της προς τους Τουρκοκύπριους καθώς επίσης και προς το βόρειο τμήμα της Κύπρου. Όπως είναι γνωστό, αν και ολόκληρη η Κύπρος εντάχθηκε στην ΕΕ, το ευρωπαϊκό κεκτημένο έχει ανασταλεί προσωρινά στο βόρειο τμήμα, το οποίο είναι ουσιαστικά υπό τουρκική κυριαρχία. Αυτό επιτρέπει όχι μόνο μια συνεχή τουρκοποίηση του βορρά αλλά επίσης στερεί από τους Τουρκοκύπριους τη συμμετοχή στις ευρωπαϊκές αξίες και θεσμούς.

Καλούμε την ΕΕ να επιδιώξει ενεργά έναν ρόλο, με τον οποίο οι Τουρκοκύπριοι θα μπορούν να προσδιορίζονται, ακριβώς όπως οι συμπατριώτες τους στο νότο.

6. Η έναρξη, το 2007, μιας αυξημένης προσπάθειας για την διακρίβωση της τύχης των αγνοουμένων και στις δύο πλευρές ήταν μία από τις λίγες θετικές εξελίξεις που σημάδεψαν τη νεότερη ιστορία της χώρας μας.

Παρά ταύτα, εξελίξεις που διαρκούν για περισσότερο από ένα χρόνο οδήγησαν στη στασιμότητα που επικρατεί σήμερα. Αυτό είναι εντελώς ανεπιθύμητο και προκαλεί πρόσθετη θλίψη στους συγγενείς των αγνοουμένων.

Καλούμε όλους τους εμπλεκόμενους αξιωματούχους και άλλους εμπλεκόμενους, να εργαστούν ώστε να ληξει αυτή η αξιοθρήνητη κατάσταση, όποιοι και αν είναι οι λόγοι, και να επαναρχίσει αμέσως η ταυτοποίηση των λειψάνων των αγνοουμένων.

7. Η ανακάλυψη κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στα νότια υπεράκτια της Κύπρου, αν χρησιμοποιηθεί σωστά, θα μπορούσε προοπτικά να ενισχύσει σημαντικά το βιοτικό επίπεδο και των δύο κοινοτήτων. Επιπλέον, θα μπορούσε να ενισχύσει τις πιθανότητες μιας άμεσης λύσης του κυπριακού προβλήματος, προς όφελος τόσο των δύο κοινοτήτων, της Τουρκίας και επίσης άλλων γειτονικών χωρών.

Όσον αφορά την γεώτρηση στο βόρειο μέρος της Κύπρου, αυτό μπορεί κάλλιστα να είναι μια πράξη εντυπωσιασμού σε συνέχεια του Πίρι Ρέις, αλλά δεν θα πρέπει να αγνοηθεί ελαφρά η καρδιά. Πράγματι, σε περίπτωση επιτυχίας, δεν θα επιφέρει μόνο σοβαρές πολιτικές επιπλοκές, αλλά λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους της Κύπρου, η συνακόλουθες περιβαλλοντικές επιπτώσεις δεν πρέπει να υποτιμούνται.

8. Το προγραμματιζόμενο έργο για ανέγερση και λειτουργία τερματικού πετρελαιοειδών στην περιοχή της Καρπασίας είναι απαράδεκτο όχι μόνο ως προς τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις αλλά και την οικονομική ωφελιμότητα για τον τόπο. Καλούμε τους αρμοδίους και την διεθνή κοινότητα να εμποδίσουν την εφαρμογή αυτού του απαράδεκτου εγχειρήματος.

“Κιβρισίλων Σησι”νιν Αχίκλαμασι

1. Κίβρις Σορουνου βιρ κηζ δαηα σουν γελμειν ανλαμσιζ συχλαμα ουνλαρινι ορταγα χικαρηακ τικανμα νοκτασινα δογρου γιδηορ γορουνουσυ vermektedir. Bu üzücüdür çünkü gerekde Kıbrıs sorununu oluşturan konuların büyük bir kısmı üzerinde – belki de %80 - halen anlaşmaya varılmıştır.

Her ne kadar da görüşmecı heyetler Kıbrıs Sorunu'nun zor olduđu izlenimini veriyor olsa da, gerçekte güvenilir bir uzlaşıya varmak hala mümkündür.

Dolayısı ile, yeni bir girişimin başlatılabilmesi için Kıbrıs Cumhuriyeti başkanlık seçimlerinin sonrasına kadar sürecin canlı tutulması gerekmektedir.

BM'ye, üzerinde uzlaşılmış konuların imzalanmış bir belge şekline dönüştürülmesine yönelik süreci canlı tutması için çağrı yaparız. Ayrıca iki toplum liderlerine de, geriye doğru gitmeden, mümkün olan tek çözüm şekli iki toplumlu, iki bölgeyi federasyonun elde edilmesi gayretlerini sürdürme çağrısı yaparız.

2. Resmı olarak açıklanmamış olsa bile, yakın geçmişte Türkiye 1 Temmuz 2012'ye kadar bir çözüme ulaşılamaması durumunda “B” planını uygulamaya koyacağını açıklamıştır. Bu plan, Magusa'nın kapalı bölümlünün Kıbrıs Türk yönetimi altında açılmasını içermektedir; bu İslam Konferansı tarafından “KKTC”nin tanınması ve aynı zamanda KKTC isminin Kıbrıs Türk Devleti olarak değiştirilmesini, veya alternatif olarak ülkemizin kuzey kısmının Türkiye tarafından ilhakını beraberinde taşıyan bir girişimdir.

Bu düşünceler tüm Kıbrıslılar için kabul edilebilir değildir ve kuzey Kıbrısın yasal olarak AB toprağı olması nedeniyle AB'yi de acilen harekete geçirmelidir. Sadece yeni bir oldu bitti yaratmakla kalmayacak, ayrıca barış yol-

unda yeni engeller yaratacak ve en önemlisi de Kıbrıs Türk toplumunun ayrı kimliğini sonlandırarak olan bu plana karşı tüm ilerici Kıbrıslılar sesimizi yükseltmeliyiz.

3. Kıbrıs Türk toplumu AB Gümrük Birliğine dahil edilmelidir. Bu, ada içerisinde ekonomik entegrasyonu teşvik edecek ve sürdürülebilir bir federal çözümü kolaylaştıracaktır. Kuzey Kıbrıs limanları AB denetiminde uluslararası trafiğe açılmalıdır. Bu formül aynı zamanda Türk hava sahası ve limanlarının da Kıbrıs'a açılmasını sağlayacak ve dolayısı ile Türkiye-AB görüşme sürecine de olumlu katkısı olacak ve Türkiye-Kıbrıs ilişkilerini normalleştirecektir.

4. Özellikle Maraş ile ilgili olarak, ilgili Güvenlik Konseyi kararında net olarak ifade edildiği şekilde BM'ye devredilmelidir. AB'nin yardımları neticesinde bu durum sadece kent sakinlerinin geri dönmelerini değil, doğru bir planlama ve vizyon ile kenti bir sinerji ve birlikte yaşama modeline dönüştürebilir.

5. AB'ye gelince, Kıbrıslı Türklere ve aynı zamanda Kıbrısın kuzeyine karşı olan sorumlulukları ile ciddi bir şekilde yüzleşmesi gerekliliğine inanıyoruz. Bilindiği üzere Kıbrıs'ın tümü AB'ye katılmış olmasına rağmen, etkin olarak Türkiye'nin idaresi altında olan kuzeyde AB muktesabı geçici olarak askıdadır. Bu sadece kuzeyin sürekli Türkleştirilmesi değil, ilave olarak da Kıbrıslı Türklerin Avrupa değerlerinden ve kurumlarından faydalanmasını engellemektedir.

Kıbrıslı Türklerin güneydeki diğer vatandaşları gibi kendilerini AB ile bütünleşmiş hissetmeleri için AB'nin aktif bir rol üstlenmesi çağrısı yaparız.

6. Kıbrıslı Türk ve Rum kayıp şahısların akıbetlerinin ortaya çıkarılması yönünde 2007 yılında artırılan çabalar,

ülkemizin yakın tarihinde oluşan birkaç olumlu gelişmenin bir tanesiydi.

Buna rağmen, hiç arzulanan bir durum olmamasına rağmen bu gelişmeler bir yılı aşkın bir süredir çıkmaza girmiştir ve kayıp kişilerin ailelerine ilave ve gereksiz üzüntü verilmektedir.

Sebebi ne isterse olsun, bu hazin duruma bir son verilmesi için tüm görevlilere ve diğer ilgililere kayıp kişilerin tanımlanması işlemlerine hemen başlanması çağrısı yaparız.

7. Kıbrısın güney sahillerinde bulunan hidrokarbon yatakları, doğru yönetilmesi halinde, zaman içerisinde her iki toplumun hayat standardını belirgin bir seviyeye yükseltme kapasitesine sahiptir. Ayrıca, her iki toplumun faydasına olacak şekilde Kıbrıs Sorununa erken bir çözüm bulunmasına ve Türkiye, AB ve diğer çevre ülkelere de olumlu katkı sağlayabilecektir.

Adanın Kuzeyinde karada başlatılan sondaj çalışmaları, Piri Reis sansasyonunun bir devamı da olabilir ancak bu durumu çok da hafife almamak gerekir. Başarılı olması halinde, sadece yaratacağı ciddi politik komplikasyonlar değil, fakat ayrıca Kıbrısın boyutunu da dikkate aldığımızda çevre üzerinde yaratacağı etkileri de küçümsememek gerekir.

8. Karpaz bölgesine kurulması düşünülen petrol dolmuş tesisi çevresel olarak kabul edilebilir olmasının yanısıra, yöre sakinlerine de ekonomik bir fayda sağlamayacaktır. Yetkililere ve uluslararası topluma, böylesi kabulü mümkün olmayan bir icraatın önünü tıkamaya çağırıyoruz.

Maraş'ta Sadece Otellerin Değil, Yel Değirmenleri ile Portakal Çiçeklerinin de Yeniden Uyanışını Görmek İstiyoruz...

Kıbrıs görüşmelerinin bir kez daha tıkanıp ve büyük çıkmaza sürüklendiği hassas bir dönemden geçiyoruz.

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin AB Dönem Başkanlığı'nı üstleneceği 1 Temmuz 2012 tarihi öncesinde Türk tarafının takındığı tutum ve hayalet kent Maraş'la ilgili olarak geliştirdiği söylem ile buna paralel eylemler, soruna çare bulmaktan çok uzaktır. Kamuoyuna

fayda sağlayabilecekleri bir yaşam alanıdır. Bölünmüş kent Mağusa'yı yeniden birleştirmek, Kıbrıs'ı yeniden birleştirebilmenin yolunu da açabilecek kilit öneme sahip bir hamledir. Bu anlamda Maraş, Kıbrıslıların ortak yaşam şanslarını sınavabilecekleri en ideal yerleşim yeridir. Bunu hayata geçirebilmek içinse Maraş'ın tüm yasal sahiplerinin güvence altında geri dönüş yapabilecekleri bir yönetim modeline ihtiyaç vardır ki o da Birleşmiş Milletler (BM) Yönetimi'dir. Bu seçeneğin tercihi, sadece azınlıktaki büyük sermaye kesiminin değil, çoğunluktaki orta sınıf halk kesimi ile küçük esnafın da geri dönüşünü ve kenti yeniden sahiplenmesini garanti altına alabilecektir. Temeline salt sermayeyi değil de insanı koymasını becerebilen böylesi bir anlayış, Kıbrıslı Türkler'in

Maraş'ın BM Yönetimi'nde açılmasının bir diğer avantajıysa, uzun yıllardır atıl durumda bulunan ve bir türlü lehimize kazanca dönüştüremediğimiz Mağusa Suriçi'nin hak ettiği değeri bulabilecek olmasıdır. Bilindiği üzere Mağusa Suriçi'ndeki antik Ortaçağ kentimizin dünyada eşi benzeri yok denecek kadar azdır. Ancak, UNESCO Konvansiyonu'na ada çapında taraf olan otorite Kıbrıs Cumhuriyeti Hükümeti'dir ve tarihi-kültürel mirasla ilgili atılacak adımlarda onun nihai onayına ihtiyaç duyulmaktadır. Her ne kadar 2008 yılından itibaren, Kıbrıs'taki iki yönetimin vardığı uzlaşma neticesinde Kültürel Miras Komitesi oluşturulmuş ve adamızın iki yanında, tehdit altındaki tarihi eserler listelenerek bunların restorasyonu ile ilgili olarak bir anlaşmaya varılmışsa da, bu bizim için yetersizdir. Çünkü Mağusa Suriçi'nde listeye dahil olamamış ama acilen restorasyon ve bakım-onarım ihtiyacı olan daha pek çok eserimiz mevcuttur. Uluslararası yetkinliğe sahip uzman kurum-kuruluşlar, buradaki eserlerin restorasyonu ve korunması için görev üstlenmeye ve maddi katkı koymaya fırsat kollamaktadır. Halbuki, tüm bu fırsatları değerlendirebilmek halen Rum tarafının oluruna bağlıdır. İşte, Mağusa Suriçi'ne hak ettiği değeri vererek, onu UNESCO'nun Dünya Kültür Mirası Listesi'ne dahil ettirebilmek ve ciddi bir turizm potansiyelini ülkemize kazandırabilmek, bu bağlamda düşünülduğünde tamamen bizim elimizdedir.

sızdırılan enformasyondan anladığımız kadarıyla, T.C. Hükümeti Maraş'ta turistik tesis sahibi olan bazı büyük Kıbrıslı Rum sermayedarlarla pazarlığa oturmuş, Türk Yönetimi altında açılacak bir Maraş'a geri dönüş konusunda onları ikna etmiş, sahip oldukları mülklerin yeniden inşa ve inkişafı içinse belli başlı Türk müteahhitlik firmalarına ağırlıklı bir rol biçmiştir.

Güney'de farklı iki tarihte yapılmış kamuoyu araştırma sonuçları ortada iken ve Türk Yönetimi altında kalacak herhangi bir bölgeye geri dönüş konusunda her 3 Rum göçmeninden 2'si olumsuz görüş belirtmişken, Andreas Lordos'un çıkıp da "Her 3 Maraş göçmeninden 2'si Türk Yönetimi'ndeki bir Maraş'a dönmeye razıdır ve hazırdır" demesi ve üstelik de "Dönmeyecek olan göçmenlerin mülklerinin Türkiye'den gelmiş ya da gelecek yerleşiklere dağıtılmasına itirazım yoktur" şeklinde bir ifade kullanması, gerçekleşen pazarlıklar hakkında ciddi ipuçları vermektedir.

Tüm bu açıklamaların gerçeğe dönüşmesi halinde, bugüne kadar alınmış BM Güvenlik Konseyi kararlarına aykırı yeni bir yol izlenecek ve bu da gerek Türkiye'yi gerekse Kıbrıslı Türkleri dünya ile bir kez daha karşı karşıya getirecektir. Bu görüşler bir süre önce "Maraş'ı Türk Yönetimi'nde açıp tek taraflı ekonomik kazanç sağlayalım, geri dönen göçmenlerle dönmeyenleri birbirine düşürerek siyasi açıdan Rum Hükümeti'ni zora sokalım" diyen KKTC İşadamları Derneği'nin görüşleriyle de örtüşmektedir. Oysa ki, bu yöndeki bir açılım, BM Güvenlik Konseyi'ne rağmen değil, Kıbrıs'ta çözüm için yıllardır uğraş veren tüm ilgili taraflarla uzlaşmaya varılarak yapılmalıdır. Türkiye; İsrail, Suriye ve Ermenistan gibi ülkeleri BM Güvenlik Konseyi kararlarına uymamakla itham ederken, kendi söylediğine tamamen ters düşecek bir yola sapmaya mı teşebbüs edecektir? Hayalet kent Maraş'ı Türk Yönetimi'nde açmak istemekle, Yukarı Karabağ'da Azerilere ait olan hayalet kent Ağdam'ın Ermeni kontrolünde açılması için bir emsal mi oluşturmaya kalkacaktır?

Konuya insani açıdan yaklaştığımızda ise, iki toplumu ilelebet birbirinden soğutup ayrılığı pekiştirecek girişimler söz konusudur ve bu girişimlerin odağında da asla ve asla insan yoktur. Maraş, Kıbrıs Rum ve Türkiye kökenli 5-10 tane büyük sermaye grubunun gönüllerince at koşuracağı ve geleceği hakkında hükme varacağı bir rant alanı değil, etnik kökeni ne olursa olsun tüm Kıbrıslıların ekonomik ve sosyo-kültürel zenginliği paylaşıp azami

Maraş'tan azami kazanım elde edeceği bir müzakere gücünü de haliyle bizlere sunabilecektir.

Kıbrıslı Türkler, Türkiye tarafından sürekli biçimde bypass edilmekten yani Türkiyeli firmalar ya da meslek odaları Kıbrıslı Rum muhatapları ile serbestçe ilişki kurup iş bağlantıları yaparken, kendi kurmaya çalıştıkları ilişkilerin Türkiye tarafından sorgulanıp devamlı sekteye uğratılmasından ciddi biçimde rahatsızdır. "Türkiye Kıbrıslı Rumlara hıssım, Kıbrıslı Türklerle Rumlarsa birbirine hasım" şeklinde

özetlenebilecek bu dayatma hiç de hoş değildir.

Maraş'ın BM Yönetimi'nde açılması, Mağusa Limanı'nın uluslararası deniz trafiğine açılmasının önündeki bütün engelleri de kaldırabilecektir. Şu anda yarısı askeri maksatlara hizmet eden, diğer yarısında ise çevre ve insan sağlığına aykırı her türlü faaliyet yer alan ve "Akdeniz'in Çöplüğü" diye nam salmış Limanımız, nihayet çağdaş işletmecilik standartlarını ve uluslararası taşımacılık normlarını yakalama fırsatını ele geçirebilecektir. Yine son dönemde, Mağusa Limanı'nı büyük sermayeye oldu bittilerle peşkeş çekme gayretleri sürdürülmektedir ki, bu da kabul edilebilir bir davranış değildir. Liman halkımızın öz malıdır ve özerk bir "Liman Otoritesi" yönetiminde modernize edilerek faaliyetlerini devam ettirmelidir.

Maraş konusu, kör siyasete kurban edilmeden aklın, sağduyunun ve insani değerlerin rehberliğinde ele alınması gereken bir olgudur. Bizler, Maraş'ın savaştan kalma travmatik görüntüleri altında yıllarca ezildik, horlandık ve yaşamdan soğutulduk. Savaş öncesinde Kıbrıs'ın en müreffeh kentinde yaşarken, sonrasında en büyük köyünde yaşamaya mahkum edildik.

Tüm bu anlattığımız çerçevede konuyu

değerlendirdiğimizde, Maraş'ta sadece otellerin değil, yel değirmenleri ile portakal çiçeklerinin de yeniden uyanışını görmek, en doğal insanlık ve yurttaşlık hakkımızdır.

1. MAĞUSA İNSİYATİFİ
2. KTÖS
3. GÜÇ-SEN
4. DAÜ BİR-SEN
5. YKP
6. KTAMS
7. DEV-İŞ
8. ÇAĞ-SEN
9. KTOEÖS
10. DAÜ-SEN

Στο Βαρώσι θέλουμε να ξαναδούμε όχι μόνο τα ξενοδοχεία, αλλά και τους ανεμόμυλους και τους ανθούς των πορτοκαλιών...

Σε αυτή τη σημαντική περίοδο που βρισκόμαστε, οι διαπραγματεύσεις για το Κυπριακό έχουν κολλήσει και για άλλη μια φορά έχουν φτάσει σε αδιέξοδο.

Η στάση που υιοθέτησε η Τουρκία πριν την ανάληψη της προεδρίας της ΕΕ από την Κυπριακή Δημοκρατία, τα λεγόμενα της για το άνοιγμα της Αμμόχωστου και παράλληλα οι δράσεις της, είναι πολύ μακριά από την λύση του Κυπριακού προβλήματος. Όπως καταλαβαίνουμε από τις πληροφορίες που διέρρευσαν στην κοινή γνώμη, η κυβέρνηση της Τουρκικής Δημοκρατίας προβαίνει σε διαπραγματεύσεις με κάποιους Ε/Κ επιχειρηματίες που έχουν τουριστικές εγκαταστάσεις στο Βαρώσι, τους έχει πείσει για την επιστροφή στο Βαρώσι υπό τουρκική διοίκηση. Και ορισμένες Τουρκικές εργοληπτικές εταιρείες ανάλαβαν το ρόλο της ανάπτυξης και της ανοικοδόμησης των ακινήτων που έχουν οι Ε/Κ επιχειρηματίες.

Ενώ στο νότιο μέρος της Κύπρου τα αποτελέσματα των δυο διαφορετικών δημοσκοπήσεων είναι ξεκάθαρα, δηλαδή 2 από τους 3 πρόσφυγες ψηφίσαν αρνητικά στο θέμα της επιστροφής στις περιοχές που θα βρίσκονται υπό Τουρκοκυπριακή διοίκηση, η δήλωση του Ανδρέα Λόρδου ότι «2 στους 3 πρόσφυγες από την Αμμόχωστο είναι έτοιμοι να επιστρέψουν», και επιπλέον ότι «δεν υπάρχει πρόβλημα να μοιραστούν οι περιοχές όσων δεν επιστρέψουν, στους έποικους που ήρθαν ή θα έρθουν από την Τουρκία» μας δίνει σοβαρές ενδείξεις για τις διαπραγματεύσεις που έχουν γίνει.

Αν όλες αυτές οι δηλώσεις μετατραπούν σε πραγματικότητα, θα ακολουθηθεί μια νέα πορεία που είναι αντίθετη με τα μέχρι σήμερα ψηφίσματα

του ΟΗΕ και θα φέρει την Τουρκία και τους Τουρκοκύπριους σε αντίθεση με την διεθνή κοινότητα. Αυτές οι δηλώσεις ταιριάζουν με τις δηλώσεις που είχαν γίνει από το σύλλογο επιχειρηματιών της «ΤΔΒΚ» που έλεγαν «να ανοίξουμε την Αμμόχωστο για να έχουμε κέρδη από μονόπλευρα, να δημιουργηθούν διαφωνίες μεταξύ στους πρόσφυγες που θα γυρίσουν και σε αυτούς που δεν θα γυρίσουν και να μπει σε αδιέξοδο η ελληνοκυπριακή κυβέρνηση». Ωστόσο, μια προσπάθεια προς αυτή την κατεύθυνση, πρέπει να γίνει όχι αντίθετα προς το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, αλλά σε συναινεση με όσους ενδιαφέρονται και προσπαθούν εδώ και χρόνια για μια λύση στην Κύπρο. Άραγε η Τουρκία ενώ κατηγορεί τις άλλες χώρες όπως το Ισραήλ, τη Συρία και την Αρμενία πως δεν συμμορφώνονται με τα ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, θα επιχειρήσει να παραστρατήσει απ' το δρόμο της που θα είναι ακριβώς το αντίθετο από τα λεγόμενά της; Ζητώντας το άνοιγμα της πόλης-

φάντασμα, του Βαρωσιού, υπό τουρκοκυπριακή διοίκηση θα επιχειρήσει να δημιουργήσει προηγούμενο για το άνοιγμα πόλης-φάντασμα Αγντάμ που είναι στο Ναγκόρνο Καραμπάχ και ανήκει σε Αζέρους υπό τον έλεγχο Αρμενίας;

Και αν δούμε το θέμα από την ανθρωπιστική πλευρά, αυτές είναι ενέργειες που θα ψυχράνουν για πάντα τις δύο κοινότητες και θα παγιώσουν τη διχοτόμηση, ενώ στο επίκεντρο τέτοιων ενεργειών ποτέ δεν είναι πραγματικά ο άνθρωπος. Το Βαρώσι δεν έχει να κάνει με 5-10 μεγάλες εταιρείες Ε/Κ ή ατόμων εκ Τουρκίας, αλλά ανεξαρτήτως εθνικής προέλευσης, είναι μια περιοχή όπου μπορεί να επιτευχθεί μέγιστο όφελος για να διαμοιραστεί ο κοινωνικό-πολιτιστικός πλούτος και η οικονομία από

όλους τους Κύπριους. Η επανένωση της μοιρασμένης πόλης της Αμμόχωστου είναι μια σημαντική κίνηση που μπορεί να ανοίξει τον δρόμο για την επανένωση της Κύπρου. Με αυτήν την έννοια, το Βαρώσι θα αποτελεί μέρος όπου οι Κύπριοι θα μπορούν να πειραματιστούν στην κοινή διαβίωση. Για να μπορέσει αυτό να πραγματοποιηθεί χρειάζεται ένα μοντέλο διοίκησης που θα επιτρέπει την επιστροφή όλων των νόμιμων ιδιοκτητών υπό ασφάλεια και αυτό είναι υπό την διοίκηση του ΟΗΕ. Η προτίμηση της επιλογής αυτής θα εξασφαλίσει την επιστροφή και την υιοθέτηση της πόλης όχι μόνο από τους μεγάλους επιχειρηματίες που είναι η μειονότητα, αλλά και από τους ανθρώπους της μεσαίας τάξης και του μικροεπαγγελματίες που είναι η πλειοψηφία. Μια τέτοια αντίληψη που μπορεί να βάλει στην βάση όχι μόνο το κεφαλαίο, αλλά και τον άνθρωπο και φυσικά προσφέρει δύναμη διαπραγμάτευσης στους Τουρκοκύπριους που θα έχουν τα περισσότερα οφέλη.

Όταν οι Τουρκοκύπριοι είναι ενοχλημένοι επειδή η Τουρκία παρακάμπτει συνεχώς τους Τουρκοκύπριους, δηλαδή ενώ οι Τουρκικές εταιρίες ή επαγγελματικές ενώσεις έχουν σχέσεις και συνδέσεις ελεύθερα με τους Ελληνοκύπριους, οι προσπάθειες Τουρκοκύπριων για την επικοινωνία διαταράσσονται και αμφισβητούνται συνεχώς. Αυτή η επιβολή που μπορεί να συνοψίζεται ως «Η Τουρκία είναι φίλη με Ελληνοκύπριους αλλά οι Τουρκοκύπριοι είναι αντίπαλοι με τους Ελληνοκύπριους» δεν είναι καθόλου καλή.

Το άνοιγμα του Βαρωσιού υπό την διοίκηση των ΟΗΕ, θα επιτρέπει τη διάνοιξη του λιμανιού της Αμμόχωστου στη διεθνή θαλάσσια κυκλοφορία. Στο λιμάνι μας που είναι γνωστό ως η «Χωματερή της Μεσογείου», τώρα εξυπηρετούνται στρατιωτικοί σκοποί στο μισό του λιμανιού και στο άλλο μισό γίνονται οποιεσδήποτε δραστηριότητες αντίθετες για την ανθρώπινη υγεία. Στο τελευταίο διάστημα πάλι, συνεχίζονται οι προσπάθειες για να παραδώσουν το λιμάνι Αμμόχωστου στο μεγάλο κεφαλαίο δημιουργώντας τετελεσμένα και αυτό είναι απαράδεκτο.

Το λιμάνι είναι δημόσια περιουσία του λαού μας και πρέπει να συνεχίζει τις δραστηριότητες του με μοντερνισμό υπό τη διοίκηση του «Λιμεναρχείου».

Άλλο πλεονέκτημα που θα φέρει το άνοιγμα του Βαρωσιού υπό την διοίκηση του ΟΗΕ, είναι ότι θα μπορέσουμε να αξιολογήσουμε την εντός των τειχών πόλη της Αμμόχωστου η οποία εδώ και χρόνια παραμένει σε άθλια κατάσταση. Όπως είναι γνωστό, η αρχαία μεσαιωνική πόλη της Αμμόχωστου στην εντός των τειχών πόλη, έχει σπάνια χαρακτηριστικά που δύσκολα βρίσκει κανείς σε άλλο μέρος του κόσμου. Ωστόσο για οποιαδήποτε κίνηση που αφορά την ιστορική-πολιτιστική κληρονομιά, πρέπει να ληφθεί έγκριση από την επίσημη Κυπριακή Δημοκρατία, η οποία είναι ο επίσημος εκπρόσωπος στην UNESCO. Παρά το γεγονός ότι από το 2008 δημιουργήθηκε μια επιτροπή για την πολιτιστική κληρονομιά της Κύπρου, κατέληξαν στην συμφωνία να καταγραφούν τα ιστορικά μνημεία που βρίσκονται υπό απειλή καταστροφής και να προχωρήσουν στην αναπαλαίωση τους, αυτό για μας δεν είναι αρκετό. Διότι στην εντός των τειχών πόλη της Αμμόχωστου έχουμε αρκετά μνημεία τα οποία χρειάζονται άμεσα συντήρηση – επισκευή και δεν είναι καταγεγραμμένα στον κατάλογο. Πολλά διεθνή ιδρύματα ψάχνουν ευκαιρία για να προσφερθούν και να αναλάβουν την αναπαλαίωση ή την προστασία των

αρχαίων μνημείων εδώ. Όμως ακόμα η αξιοποίηση όλων αυτών των ευκαιριών εξαρτάται από το 'Ναι' της Κυπριακής Δημοκρατίας. Είναι στο χέρι μας να δώσουμε την σημασία που της αξίζει ώστε η παλιά πόλη της Αμμοχώστου να μπει στον κατάλογο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO και έτσι να κερδίσουμε μια σοβαρή δυναμική στο τομέα του τουρισμού.

Το ζήτημα του Βαρωσιού είναι ένα γεγονός που πρέπει να χειριστεί με την κοινή λογική και τις ανθρωπίνες αξίες χωρίς να γίνει θύμα της τυφλής πολιτικής. Εμείς ταλαιπωρηθήκαμε, περιφρονηθήκαμε και ψυχραθήκαμε από την ζωή για χρόνια κάτω από τις τραυματικές εικόνες της Αμμόχωστου που απέμειναν μετά τον πόλεμο. Ενώ πριν τον πόλεμο ζούσαμε στην πιο ευημερούσα πόλη της Κύπρου, μετά ήμασταν καταδικασμένοι να ζήσουμε στο πιο μεγάλο χωριό της.

Όταν αξιολογούμε το ζήτημα σε αυτό το πλαίσιο, είναι το πιο φυσικό, ανθρωπινό δικαίωμα μας και δικαίωμα μας ως πολίτες, να δούμε όχι μόνο τα ξενοδοχεία, αλλά και τους ανεμόμυλους και τους ανθούς των πορτοκαλιών.

1. MAĞUSA İNSİYATİFİ (Πρωτοβουλία για την Αμμόχωστο)
2. ΚΤÖS (Συντεχνία Τουρκοκυπρίων Δασκάλων)
3. GÜÇ-SEN (Συντεχνία Τελωνιακών Εργατών)
4. DAÜ BİR-SEN (Συντεχνία Ενότητας και Αλληλεγγύης Πανεπιστημίου DAÜ)
5. ΥΚΡ (Κόμμα Νέα Κύπρος)
6. ΚΤΑΜS (Συντεχνία Τ/Κ Δημοσίων Υπαλλήλων)
7. DEV-İŞ (Επαναστατική Τουρκοκυπριακή Συνδικαλιστική Ομοσπονδία)
8. ÇAĞ-SEN (Συντεχνία Κυβερνητικών Εργατών)
9. ΚΤΟΕÖS (Συντεχνία Τουρκοκυπρίων Καθηγητών)
10. DAÜ-SEN (Συντεχνία Πανεπιστημίου DAÜ)

ΕΛΛΑΣ-ΚΥΠΡΟΣ ΈΝΩΣΙΣ;

Ανδρέας Παράσχος

Η λύση του Κυπριακού, ποσώς εξαρτάται πλέον από τις δύο πλευρές στην Κύπρο. Όχι ότι εξαρτάτο ποτέ. Αλλά υπήρξαν περιπτώσεις, όταν και οι μεγάλες δυνάμεις έκριναν ότι η συγκυρία ήταν βολική, που θα μπορούσε η θέληση των δύο πλευρών να συμπέσει και να προέκυπτε μια λύση. Για παράδειγμα το 1978 όταν απορρίπταμε το αγγλο-καναδο-αμερικάνικο σχέδιο. Αυτό κατόπιν ισχυρών αντιδράσεων των Λυσαριδίδη και Τάσσου, που έλεγαν ότι για πέντε γειτονιές του Βαρωσιού προχωρούσαμε σε «αμμοχωστοποίηση» (sic) του Κυπριακού, από τη μία. Από την άλλη το ΑΚΕΛ την τελευταία στιγμή υπαναχώρησε, αφού ο Αστάβιν τους είπε ότι η Μόσχα δεν μπορεί να συναινέσει σε ένα ιμπεριαλιστικό σχέδιο λύσης. Αυτά το 1978 που οι πορτοκαλιές στο Βαρώσι δεν είχαν ξεραθεί ακόμη και τα σπίτια των προσφύγων ήταν απλά σκονισμένα... Αφήνουμε τους δείκτες Κουεγιάρ, τη Δέσμη Ιδεών Γκάλι και το Σχέδιο Ανάν για να μη μακρηγορούμε.

Σήμερα, μπορεί κανείς να αντιληφθεί πόση έγνοια έχουν για το Κυπριακό οι μεγάλες δυνάμεις, μόνο από το γεγονός ότι, από τον Αύγουστο του 2011 δεν υπάρχει στη Λευκωσία Αμερικανός πρέσβης... Σε ό,τι αφορά δε το ενδιαφέρον του ανώνυμου πολίτη για το Κυπριακό είναι γενικά παραδεχτό ότι έχει φτάσει στο ναδίρ. Ιδιαίτερα μετά τη διαπίστωση ότι η Κύπρος έχει και μια προίκα υδρογονανθράκων, η αντίληψη που επικρατεί πια είναι περίπου ότι δεν χρειαζόμαστε κανένα, «είμαστε και μόνοι μας καλά» κατά το ελαφρό άσμα. Μάλιστα διακατεχόμεθα πλέον και από μια υπεροψία λόγω των σχέσεων μας με το Ισραήλ, του στυλ, «ας τολμήσει η Τουρκία».

Μέσα σε αυτό το ροζ συννεφάκι (βλ. άγνοια κινδύνου), διακρίνονται αδρές οι φιγούρες των

πολιτικών μας ταγών, που εισήλθαν στην προεκλογική περίοδο, ερίζοντας για τη λύση του Κυπριακού με τρόπο που θυμίζει παραγγελία σε σουβλατζίδικο. Μία σουβλάκια ξεροψημένη, μία μιξ χωρίς κρεμμύδι, μία σεφταλιές καλοψημένες κ.ο.κ.

Ο ένας θέλει λύση διζωνικής δικαιοδικής ομοσπονδίας. Ο άλλος θέλει το ίδιο αλλά με χαλαρή

αρχικά την ομοσπονδία. Ένας τρίτος τη θέλει ισχυρή και με σωστό περιεχόμενο. Ένας άλλος δεν τη θέλει, αλλά τη δέχεται με την προϋπόθεση ότι θα επιστρέψουν όλοι οι πρόσφυγες των τεθνεώτων μη εξαιρουμένων. Είναι κι ένας τελευταίος που προτιμά ευρωπαϊκή λύση, ενώ τη διζωνική δικαιοδική μπορεί να την αποδεχθεί μόνο άμα τη φωνάζουν «8η Ιουλίου»...

Βεβαίως όλοι θέλουν από μας, τους ψηφοφόρους, να πιστέψουμε στην αγαθότητα των προθέσεων τους και στον πατριωτισμό τους άνευ όρων. Ή για να χρησιμοποιήσω τη δική τους γλώσσα, «χωρίς επιδαιτησίες και ασφυκτικά χρονοδιαγράμματα». Τέτοιος πατριωτισμός θυμίζει ένα σύνθημα που είδα, πριν από μερικά χρόνια γραμμένο σ' ένα τοίχο –νομίζω– στα Εξάρχεια,

που έλεγε ότι «ο πολιτικός είναι πάντα έτοιμος να θυσιάσει τη ζωή σας για την πατρίδα». Κι ένα άλλο παραδίπλα προσέθετε, «η πατρίδα του κάθε έξυπνου πολιτικού είναι η Ελβετία!». Τώρα πια αποδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι οι ανώνυμοι χρονικογράφοι των Εξαρχείων ήξεραν τι έγραφαν. Η Ελλάδα πηγαίνει σήμερα στις κάλπες με τον τρόπο ενός αυριανού χάους. Τα 30 και πλέον κόμματα που κατέρχονται στις εκλογές δίνουν το μέγεθος της ανυποληψίας στην οποία οδήγησαν την πολιτική οι πολιτικοί. Σε σημείο που έφεραν την κοινωνία προ του φάσματος της εξαθλίωσης, με τα συσσίτια να αποτελούν για πολύ κόσμο την έσχατη ελπίδα επιβίωσης.

Αντί λοιπόν οι δικοί μας πολιτικοί να ερίζουν για το περιεχόμενο μιας λύσης του Κυπριακού που γνωρίζουν ότι είναι έως και αδύνατο να μας δοθεί όπως την περιγράφουν, ας κοιτάξουν τα πραγματικά προβλήματα του τόπου. Ας μετρήσουν τα κουκιά της οικονομίας της Κύπρου για να δουν μέχρι πού μας πάνε. Φτάνοντας στο τελευταίο θα αντιληφθούν ότι δεν απέχουμε πολύ από την Ελλάδα των συσσιτίων. Γι' αυτό ας αφήσουν τις μάχες χαρακωμάτων κι ας δράσουν άμεσα και από κοινού. Τον πολίτη δεν τον ενδιαφέρει αν τα έκαναν μπάχαλο οι τραπεζίτες, ο Ορφανίδης ή ο Χριστόφιας. Τον πολίτη τον ενδιαφέρει που αγοράζει το ψωμί δύο ευρώ και το γάλα ενάμισι. Που πληρώνει τη βενζίνη ακριβότερα από τη σαμπάνια και που ένας μισθός τη διμηνία πάει στο ηλεκτρικό ρεύμα. Και το κυριότερο που δεν έχει κανείς ένα σχέδιο να προτείνει που να μας βγάζει από τη δίνη που μας καταπίνει επικίνδυνα. Γι' αυτά έχετε λύσεις να προτείνετε κύριοι πολιτικοί αρχηγοί; Πείτε μας ποιες είναι για να ξέρουμε ποιους θα ψηφίσουμε...

Το άρθρο αυτό δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά στην εφημερίδα Καθημερινή.

Yunanistan – Kıbrıs Enosis?

Andreas Parashos

Κίβρις sorununun çözümü artık hiçbir şekilde Kıbrıs'taki iki tarafa bağlı değildir. Elbette hiçbir zaman iki tarafa bağlı olmamıştı. Ancak; büyük güçlerin, iki tarafın iradesinin denk gelmesi durumunda konjonktürün bir çözümün ortaya çıkabilmesi için uygun olduğuna dair değerlendirmede buldukları koşullar vardı. Örneğin 1978 yılında Anglo-Amerikan-Kanada Planı'nı reddettiğimiz zaman bu koşullar vardı. Bu planı, Lissaridis ve Tasos'un beş Maraş mahallesi için Kıbrıs sorununu "Mağusalılaştırmaya" götürdüğümüzü söyledikleri sert tepkilerinin ardından reddetmiştik. Öte yandan, AKEL de Astavin'in kendilerine Moskova'nın emperyalist bir çözüm planına razı gelmeyeceğini söylemesi ile son anda caymıştı. Bunlar, 1978 yılında henüz Maraş'taki portakal ağaçları kurumamışken ve göçmenlerin evleri yalnızca tozlu iken olmuştu... Uzatmamak için De Cuellar belgesine, Gali Fikirler Dizisi'ne ve Annan Planı'na hiç değinmeyelim.

Bugün herkes, Kıbrıs sorununun büyük güçler için ne kadar anlamlı olduğunu, 2011 yılının Ağustos ayından bu yana Lefkoşa'da Amerikan Büyükelçisi'nin olmayışından bile anlayabilir... Sade vatandaşın Kıbrıs sorununa olan ilgisinin ise en alt noktada olduğu genel olarak kabul edilmektedir. Hele bir de Kıbrıs'ın bir hidrokarbon çeyizi olduğunun tespit edilmesinden sonra, hüküm süren zihniyet artık kimseye ihtiyacımız olmadığı yönündedir ve "kendi başımıza da iyi olduğumuz" teranesi çalınıyor. Üstelik İsrail ile ilişkilerimizden

ötürü artık "hele bir Türkiye cesaret etsin" tarzında bir de kibrimiz de var...

Bu pembe bulutlar arasında (bkz: tehlikenin farkında olmamak), seçim dönemine girmiş ve kebabçıda sipariş verircesine Kıbrıs sorununun çözümü için kavga eden siyasi reis figürlerimiz çok net bir şekilde ayırt edilebiliyor. İyi pişmiş bir şiş, soğansız bir karışık, güzel pişmiş bir şeftali vb...

Bir tanesi iki kesimli iki toplumlu federasyon istiyor... Diğeri de aynısını istiyor, fakat başlangıçta federasyon gevşek olacak... Beriki sağlam ve doğru içerikte bir federasyon istiyor... Bir diğeri federasyon istemiyor, fakat ölümler de dahil olmak üzere istisnasız tüm göçmenlerin evlerine dönmesi koşulu ile federasyonu kabul ediyor. Bir de son olarak Avrupa çözümünü tercih eden, ama "8 Temmuz" diye adlandırılırsa iki kesimlilik ve iki toplumluluğu kabul eden var...

Tabiatıyla hepsi bizden, biz seçmenlerden iyi niyetlerine ve kayıtsız şartsız vatanseverliklerine ya da onların dilini kullanacak olursak; "hakemlik ve sıkıcı takvimler olmaksızın" çözüm istediklerine inanmamızı istiyorlar. Bu şekildeki vatanseverlik, bana birkaç yıl önce -sanırım- Eksarhia bölgesinde gördüğüm bir duvarın üzerinde yazılı olan bir sloganı hatırlatıyor: "Politikacı her zaman vatan için sizin hayatınızı feda etmeye hazırdır". Yanındaki bir sloganda ise şu eklenmişti: "Her zeki politikacının vatani İsviçre'dir!". Şu anda artık, şüphesiz Eksarhia tarihçilerinin bir şeyi bilip de yazdıkları kanıtlanmıştır. Yunanistan bugün,

yarının kaosu korkusuyla sandığa gidiyor. Seçimlere katılan 30 küsur parti, politikacıların politikayı sürüklediği şekilde büyük bir güvensizlik veriyor. Politikacılar öyle bir noktaya getirdiler ki; toplum sefilliğin eşliğindedir ve birçok kişi için erzak, yaşamını sürdürme umududur.

Bu bağlamda, bizim politikacılarımız, bize anlattıkları içeriğin imkansız olduğunu bildikleri Kıbrıs sorununun çözümünün içeriği için kavga edeceklerine memleketin gerçek sorunlarına baksınlar. Kıbrıs ekonomisinin fasulyelerini saysınlar ve bunun bize ne kadar gideceğini hesaplasınlar. Sonuna geldiğinde erzak Yunanistan'dan çok da uzak bir durumda olmadığımızı anlayacaklardır. İşte bu yüzden siper savaşını bir kenara bıraksınlar ve ortak bir şekilde dolaysız bir şekilde faaliyete geçsinler. Bankacıların ya da Orfanidis ya da Hristofyas ortallığı karıştırıp karıştırmadıkları, vatandaşı ilgilendirmez. Vatandaşı ilgilendiren ekmeği iki euroya ve sütü bir buçuk euroya satın almasıdır. Vatandaşı ilgilendiren, şampanyadan pahalı benzin ödemesi ve iki ayda bir maaşının elektrik faturasına gitmesidir. En önemlisi, kimsenin bizi tehlikeli bir şekilde yutmakta olan bu girdaptan çıkaracak bir planının olmamasıdır. Bunlar için çözüm önerileriniz var mıdır sayın siyasi liderler? Bize önerilerinizi söyleyin ki biz de kime oy vereceğimizi bilelim...

Bu makale ilk kez KATHIMERINI gazetesinde yayımlandı.